

CAP A LA VICTORIA

Caballer en brau corcer, llansa en destra y armadura en cos forsut, ix altre volta al camp de lluita el noble esguart del modern Cid.

L'ULL remembre passats triomfs, inoculadors d'energiques valenties, y ávid de bregues encarnissades y de llores conquerir, se presenta desafiant a la farándula proterva. Que ressonin en l'espai els clarins anunciants d'una gran palestra brava, que's desperti l'enemic y contesti ab fieresa; lluny de son esprit l'infamanta covardia, lluny de son cor corromput la mala sang negrosa.

* *

Hos donará, en vritat, sorpresa inmensa, la nova correria que desd'ara aném a emprendre; més, en compte heu de tenir que'ls llores que avuy coronen els pretérits triomfs nostres, ne serien mustiats per les feridores rispes de l'hivern, mentres en la calma del descans permaneixessim. Tal volta, contemplant placidament afalagats els rastres de la revolta per nosaltres provocada, tal volta comentant epissódiques heroicitats de la rescent batalla periodística, la rufiana y enemiga soldadesca, pretindria arreballarnos ab les armes de la seva ingénita mala fé, els terrenys que tan honrosament hem conquerit. Jamay l'energia que'ns alenta, jamay l'independencia que'ns ampara, consentir podrá que'l ceptre autoritari del monstre que fins avui ens tiranisava, dicti manaments a nostres penses, ni deturi les lliuerrimes accions nostres.

Aném, doncs, a la fragosa brega que'ns espera, no defallim un sol instant enfront de les sinistres llambregades que'ns esguarden porugament, llensemse afanyosos al cim de la pestilenta podridura que'ns envolta, que blandeixin en nostres brassos incansables les llances esmolades, que caigui, que mori, que s'enfonsi per un sempre més l'imperi de la mala casta.

* *

¡Oh tu, *El Deber* que n'ets representació vera de la perversa faramalla! ¡oh tu, que ab insólita hipocressia t'amagas dintre l'asquerositat d'una caverna vergonyant! L'ULL cavalcant en brau corcer, llansa en destra y armadura en cos forsut, avuy t'emplantà pera enderrocar el cessarista regnat teu.

CALENBOURS

¿En que's diferencien els dos Drs. Esteves que tenim a Olot?—En que l'un se preocupa de l'*Esprit Sant* y l'altre de l'*esprit de vi*!

¿En que s'assembla el Taulê de l'Hostal del Sol a n'els ulls d'un esparver?—En que *veuen* molt!!!

¿Y una dona distingida a un enamorat que li ha marxat la novia?—En que *s'-a-nyora!!!!*

GALERIA D'HERMOSURES Y

ELEGANCIES OLOTINES

Es avuy, una de les diades més memorables per les galants columnes que componen aquesta celebradíssima secció; y si els que tenen la honrosa comanda d'escriuri,—glosant la infinitat de belleses qu'hermossejan a una terra tant olotina com la nostra,—diguessim de cop y volta, sens degudament preparar l'ànim dels felissos llegidors que mostren una justificada predilecció per aquestes gloses d'hermosures y elegancies, el nom graciós ab el que respón la jolue senyoreta digne